

Nr 131.

Av herr **Ernfors**, om tillgodosende av statens lokalbehov genom förvärv av fastigheter i Stockholm.

För de många statsinstitutioner, vilkas verksamhet är förlagd till Stockholm, kräves en myckenhet lokaler, vilka få sitt behov av utrymmen tillgodosett dels i statens egna byggnader och dels i förhyrda lokaler. Behoven av lokaler hava på senare tid ökats i sådan grad, att förhyrande numera sker i, enligt min mening, alltför stor utsträckning.

Jag vill ej påstå att ett förhyrande är till hinder för arbetets utförande, men jag tror för min del att statens omkostnader skulle i avsevärd mån nedbringas, om den själv förfogade över byggnader, i vilka dess institutioner kunde inrymmas, varför det synes mig som om inköp av lämpliga fastigheter vore att föredraga, och sådana stå nog till buds både då och då.

Detta förhyrande medför ock för den stora allmänheten ganska stora olägenheter, i synnerhet för landsbygdens befolkning, som, om den har ärenden till flera institutioner, får söka staden runt efter dessa, och på så sätt få vidkännas besvär och kostnader genom förlängd vistelse i staden.

Mig synes det vara önskvärt, att statens verk och inrättningar vore till finnandes så i närheten av varandra som möjligt, och efter vad jag hört har det ej saknats tillfällen till sådana förvärv av lämpliga fastigheter, t. ex. vid Strömgatan och Drottninggatan, där staten ju förut äger det stora Rosenbads-komplexet.

År 1933 hade statsrevisorerna sin uppmärksamhet riktad på förhållandet och inhämtade bl. a., att genom byggnadsstyrelsens försorg förhyrande skedde för ett belopp av 271,500 kronor per år. Dessutom förhyr staten genom andra ämbetsverk lokaler på skilda ställen i Stockholm i sådan utsträckning, att revisorerna gjorde troligt det årliga hyresbeloppet nog uppgår till ungefär 350,000 kronor. I dessa hyror, säga statsrevisorerna, ingå då icke sådana, som betalas av de affärsdrivande verken.

I sitt uttalande visa revisorerna på att ytterligare utrymmen skulle komma att stå till buds då nya kanslihuset färdigställt och hyresbeloppen då komma att nedgå, men efter allt att döma torde detta komma att höra till de fromma önskningsområdena.

Statens verksamhet ökas oupphörligt och sedan revisorerna gjorde här ovan antydda uttalande, har nog en hel del lokaler fått förhyras ytterligare. Så t. ex. är numera ganska avsevärd del av det s. k. Tändstickspalatset förhyrt och det till institutioner, vilka ej få anses vara av tillfällig art.

Jag anser sålunda det vara lämpligare att staten genom förvärv av välbelägna fastigheter förskaffar sig egna utrymmen, så långt sig göra låter, och får därför hemställa,

att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att då tillfälle erbjödes till förvärvande av välbelägna fastigheter i Stockholm, vilka kunna för statens räkning lämpligen utnyttjas, Kungl. Maj:t ville träffa anstalter för förvärvande av sådana fastigheter.

Stockholm den 22 januari 1935.

O. A. Ernfors.
